

pravi to norčevati se iz človeka? In gre k materi in zatoži Stanka: »Mati, Stanko mi vedno nagaja!«

Mati pa, ki je slučajno videla vse, kar sta imela pred kratkim Pavle in Stanko med sabo, se začudi: »Ali Stanko da ti nagaja? Kako to? Na kak način?«

»Pravi, naj mu nagajam!«

»No, in ali mu nisi?«

»Nel«

»Pa zakaj ne?«

»Ker nočem, da bi se mi smejal!«

»Pa se ti je vendar smejal! Ali misliš, da nisem zapazila, kaj se je godilo prej med vama? Pošteno se ti je maščeval! Lahko te je sram, da je Stanko, čeprav je toliko mlajši, pametnejši od tebe!«

Proti Stanku pa, ki je bil med tem pristopil, je rekla mati: »Stanko, le vedno tako! To se ti v življenju gotovo še dostikrat pripeti, da se ti bo kdo rogal, ti pa se nikar ne jezi, ampak mirno se obrni stran, kakor si se obrnil prej od Pavleta, ko ti je kazal osle. S tem dosežeš, da se bo jezil oni, ki je hotel, da bi se ti!«

Stanko je bil vesel, da ga je mati pohvalila. Pavleta pa je bilo res sram, da se je bil dal Stanku tako speljati na led. Zapomnil si je zdaj tudi on materine besede. Stanko je imel poslej vedno mir pred njim. —

Napočil bo veliki dan . . .

*Napočil bo veliki dan,
ko se z vojščaki kralj Matjaž
predrami iz stoletnih sanj.*

*Premagal bo sovraže vse,
odrešil brate prek mejá
iz robstva temnih, mračnih dni.*

*Kot božji vrt se zdela boš
tedaj mi, rodna zemlja . . .*

Lado Jerše.

